

- a) Tre aarlige Ydelsler eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilfagte for bestandig, eller for flere end de ved Rettighedens Stiftelse levende Personers Livstid, eller for et bestemt Tidrum, der ikke er kortere end 25 Aar, bliver Værdien af Rettigheden at sætte lig med det 25dobbelte af et Aars Beløb.
- b) Tre aarlige Ydelsler eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilfagte for en Enkeltstid eller flere ved Rettighedens Stiftelse levende Personers Livstid eller ibrigt paa ubestemt Tid, sættes Rettighedens Værdi lig med det 5dobbelte af et Aars Beløb.
- c) Kunne Ydelsler eller Indtægter ikkun oppebæres et bestemt Antal Gange, sættes Rettighedens Værdi lig med en enkelt Ydelses Beløb taget dette Antal Gange, dog ingenstunde over 25.

Ved Anvendelsen af de i Littr. a og b indeholdte Forrifter ses der alene hen til, hvad Ydelslerne eller Indtægterne tilfammentagne udgjøre for et Aar.

Et Beløbet af aarlige Ydelsler eller Indtægter ikke lige stort de forskjellige Aar, tages Gjennemsnitsbeløbet som Enhed.

§ 11.

I de i de tvende foregaaende Paragrafer omhandlede Tilfælde er Rettens Afgjorelse, forsaavidt den gaar ud paa at erklære sig kompetent til at paakjende Sagen, ikke Gjenstand for Paaanke; nægter Retten at antage Sagen, er dens Afgjorelse Gjenstand for Besværing til høiere Ret.

Kapitel II.

Om Bærning.

§ 12.

Følge de i dette Kapitel indeholdte Forrifter i Forbindelse med §§ 399, 410, jfr. §§ 411, 417, 419, 421, 567, 620 og 635 afgjores det, ved hvilken af flere Retter i første Instans af samme Art (Underretter eller Landsretter) en Sag skal anlægges.

§ 13.

Retskager skulle anlægges ved Sagsøgtens Hjemthing, medmindre Loven hjemler Undertagelse herfra.

§ 14.

Hjemthinget er den Ret, i hvis Kreds Sagsøgte bor. Dersom Sagsøgte har Bopæl i flere forskjellige Retskrede, anses han for at have Hjemthing i dem alle.

Indlanding, som ikke har Bopæl nogetsteds i Riget, kan sagsøges ved Retten paa det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Anlæg, eller, dersom han ikke nogetsteds i Riget antreffes og heller ikke vides at have Bopæl i Udlandet, ved Retten paa det Sted, hvor han vides sidst at have opholdt sig.

§ 15.

Danske Gesandter ved fremmede Hoffer saavel som andre med Exterritorialitetsret forsynede danske Embedsmænd, der ifølge deres Embedsstilling have Bopæl i Udlandet, anses for at have Hjemthing i Kjøbenhavn, forsaavidt de ikke vedligeholde Bopæl for sig eller Familie paa noget andet Sted i Riget. Det samme gjælder, indtil anderledes bestemmes, om danske Undersaatter, som ifølge traktatmæssige Bestemmelser ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.